

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Brisele, 2010. gada 16. aprīlī
SEC(2010) 428 final

Komisijas dienestu darba dokuments

Kopsavilkuma pārskats par apspriedi par Kopējo zivsaimniecības politikas reformu

Neoficiālā tulkojuma

SATURS

Kopsavilkuma pārskats par apspriedi par Kopējo zivsaimniecības politikas reformu.....	1
1. Ievads	3
2. Kā novērst politikas piecus strukturālos trūkumus	4
2.1. Kā risināt dziļi iesakņojušos problēmu saistībā ar flotes jaudas pārpalikumu.....	4
2.2. Politisko mērķu prioritāšu noteikšana.....	5
2.3. Lēmumu pieņemšanas orientēšana uz būtiskiem ilgtermiņa principiem	5
2.4. Nozares stimulēšana uzņemt lielāku atbildību par KZP īstenošanu.....	6
2.5. Noteikumu ievērošanas kultūras izveide.....	7
3. ES zvejniecību pārvaldības turpmāka uzlabošana	8
3.1. Diferencēts zvejas režīms, lai aizsargātu piekrastes mazapjoma zvejas flotes	8
3.2. Zvejniecības iespēju optimāla izmantošana.....	9
3.3. Relatīva stabilitāte (RS) un piekļuve piekrastes zvejniecībai	10
3.4. Tirdzniecība un tirgus — no kuģa līdz patērētājam.....	10
3.5. Kopējās zivsaimniecības politikas integrēšana plašākā jūrniecības politikā	11
3.6. Zināšanu bāze politikas veidošanai.....	12
3.7. Strukturālā politika un publiskais finanšu atbalsts.....	12
3.8. Ārējie aspekti	13
3.9. Akvakultūra.....	14
4. Citi jautājumi.....	15
5. Iedzīvotāju ziņojumi.....	15
6. Nākamie soļi.....	16

1. IEVADS

Kopējā zivsaimniecības politika (KZP¹) tika pārskatīta 2002. gadā. Jaunā pamatregula² stājās spēkā 2003. gada 1. janvārī, un tajā ir iekļauts nosacījums, kas paredz, ka Eiropas Komisijai (EK) līdz 2012. gada beigām jāsniedz pārskats Padomei un Eiropas Parlamentam resursu saglabāšanas un zvejas jaudas jomā. Pārskata sākumā EK publicēja Zaļo grāmatu³, pēc tam notika apspriešana un rakstiskas atbildes tika sniegtas līdz 2009. gada 31. decembrim⁴.

Apspriešanas laikā kopā tika saņemti 382 ziņojumi (kā arī daudzu cilvēku vārdā nosūtīta e-pasta vēstule ar 1329 identiskām atbildēm). Ziņojumus var apskatīt tīmekļa vietnē⁵, un ziņojumu saraksts ir sniegts 1. pielikumā.

Zaļās grāmatas sagatavošanas un apspriešanas laikā notika tikšanās ar ieinteresētajām pusēm, visu piekrastes dalībvalstu valdībām un citām organizācijām un iestādēm.

Komisijas dienestu darba dokumentā (KDDD) ir sniegts šajā apspriešanas laikā saņemto ziņojumu pārskats, neizdarot nekādus secinājumus par iespējām, kas vēl jāpēta ietekmes novērtējumā. Kopsavilkumā ir ņemta vērā rezolūcija, ko 2010. gada 25. februāra sanāksmē Eiropas Parlaments (EP) pieņēma par Zaļo grāmatu. Kopsavilkums ir veidots atbilstoši Zaļās grāmatas saturam.

1. tabula – Ziņojumu sadalījums

Veids	Numurs	Piemēri
Sabiedrība	114 + 1329 identiskas e-pasta vēstules	Dažādi pilsoņi.
Nozares pārstāvji / interešu grupas ieinteresēto pušu organizācijas	117	Galvenokārt zvejnieku asociācijas, makšķernieku asociācijas, pārstrādes uzņēmumu organizācijas, mazumtirgotāji, tūrisma biroji.
Pilsoniskās sabiedrības organizācijas	63	Galvenokārt nevalstiskās organizācijas (NVO) vides aizsardzības jomā, kā arī NVO dzīvnieku labturības, patērētāju aizsardzības un attīstības jomā.
Akadēmiķi	16	Universitāšu institūti, nacionālie pētniecības institūti, pētnieku tīkli, pētniecības organizācijas.
Dalībvalstu valdības pārstāvji / aģentūras	30	Ministrijas, valdības aģentūras un valdības.

¹ 3. pielikumā sniegts saīsinājumu saraksts.

² PADOMES 2002. gada 20. decembra REGULA (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku.

³ Zaļā grāmata par Kopējās zivsaimniecības politikas reformu (COM(2009)163 galīgā redakcija, 2009. gada 22. aprīlis).

⁴ Šajā darba dokumentā minēti ziņojumi par Zaļo grāmatu, kas saņemti ārpus Komisijas.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Reģionālās vai vietējās pašvaldības	35	Galvenokārt piekrastes reģioni un kopienas, kas atkarīgas no zivsaimniecības, Apvienotās Karalistes reģionālās zivsaimniecības pārvaldes iestādes.
Citas iestādes un EK padomdevēju struktūras	8	Eiropas Parlaments, Reģionu komiteja, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, ACFA, RKP, atsevišķi EP deputāti, starpvaldību struktūras.
Trešās valstis	11	Ziemeļvalstu padome, Norvēģija (valdība un dažādas organizācijas), Īslande, Jaunzēlande, ĀKK grupa.
	394 (+ 1329)	

2. KĀ NOVĒRST PIECUS POLITIKAS STRUKTURĀLOS TRŪKUMUS

2.1. Kā risināt dziļi iesakņojušos problēmu saistībā ar flotes jaudas pārpalikumu

Ziņojumi lielā mērā apliecina, ka ES zvejas jauda ir lielāka, nekā tika uzskatīts. Taču daudzi ziņojumu autori arī neatbalsta vispārīgāku un uzskata, ka daudzās situācijās jāveic uz zvejas floti vai zivsaimniecību balstīts detalizēts novērtējums. Daudzi, to skaitā dažas dalībvalstis un EP, aicina tehniski un no vides viedokļa ieviest šādu pasākumu sistēmu, lai zivsaimniecības nozare ņemtu vērā arī ekonomiskos un sociālos aspektus. EP norāda uz flotes (jo īpaši nelielas flotes) daļām, kas jāatjauno vai jānomaina (drošības nolūkos vai lai mazinātu ietekmi uz vidi), nepalielinot jaudu.

Ierobežots skaits dalībvalstu un ieinteresēto pušu atbalsta to, lai tiktu turpināta pašreizējā jaudas pārvaldības pieeja. Dažas nevalstiskās organizācijas (NVO) ierosina obligātu uz floti balstītās jaudas samazināšanu. Daži jaudas samazināšanu saista ar zvejas pārvaldības plāniem. Attālāko reģionu reģionālās pašvaldības (ar attiecīgo dalībvalstu atbalstu) lūdz arī turpmāk nodrošināt atsevišķu jaudas pārvaldību to flotēm.

Valsts finansētā shēma par vienreizēju nodošanu pārstrādei, kas tiks ieviesta pašreizējās norakstīšanas vietā, nav guvusi ievērojamu atbalstu, neskatoties uz to, ka lielākā daļa ziņojumu autoru, arī EP, uzskata, ka pašreizējos apstākļos tas būtu noderīgi. Dažas dalībvalstis apšaubā pastāvīgi finansētas kuģu nodošanas pārstrādei efektivitāti.

Lielākā daļa dalībvalstu un ieinteresēto pušu uzskata, ka tiesībpamatota pārvaldība būtu noderīga pārpalikuma novēršanai, drīzāk apšaubot nododamās individuālās tiesības (NIT), un neliels skaits ziņojumu autoru viņiem stingri iebilst. Lielākā daļa dalībvalstu apgalvo, ka dalībvalstīm būtu jālemj par tiesībpamatotu pārvaldību.

Daudzos ziņojumos norādīts, ka NIT ietver zvejas tiesību koncentrēšanās risku, un uzstāj, ka to nevajadzētu pieļaut. Vairākos ziņojumos, kas ES līmenī neatbalsta NIT, ir minēta relatīvās stabilitātes (RS) ievērošana. Lielākajā daļā ziņojumu minēts, ka NIT nav piemērotas mazapjoma zvejai.

2.2. Politisko mērķu prioritāšu noteikšana

Lielākā daļa uzskata, ka ekoloģiskā ilgtspējība veido pamatu dzīvotspējīgai zivsaimniecības nozarei, kur būtu maz ilgstošu neatbilstību starp ekoloģiskiem, sociāliem un ekonomiskiem mērķiem. Dažiem diskusija par prioritāšu noteikšanu ir tikai īslaicīga un attiecas uz lēmumiem par pāreju uz ilgtspējīgu zivsaimniecību.

EP un citi iebilst pret *a priori* mērķu prioritāšu noteikšanu. Lielākā daļa zivsaimniecības nozares pārstāvju (un dažas reģionālās pašvaldības) uzstāj, ka būtu jānodrošina līdzsvars starp trīs pīlāriem, tai skaitā darba vietu izveidi kā pilntiesīgu mērķi, un arodbiedrības papildus uzsver arī sociālos aspektus. Dalībvalstu viedokļu amplitūda ir plaša, sākot ar ekoloģisko ilgtspējību un beidzot ar vienlīdzību starp ilgtspējības trīs pīlāriem. Dažas dalībvalstis galveno uzmanību vērš uz zivsaimniecību no pārtikas nodrošināšanas un pārtikas drošības viedokļa (kā jaunu mērķi), bet citi – uz zivsaimniecību kā nodarbinātības avotu piekrastes kopienās. NVO vides aizsardzības jomā uzskata, ka politikas pamatā ir ekoloģiskā ilgtspējība, saistot KZP ar plašāku jūrniecības politiku un Jūras stratēģijas pamatdirektīvu (*MSFD*, Direktīva 2008/56/EK). Tirgotāji, mazumtirgotāji un dažas pārstrādes nozares kā prioritāti nosaka ekoloģisko ilgtspējību.

Valda plaša vienprātība par to, ka maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam (*MSY*) ir jābūt saskaņotam ar mērķiem (kā tas ir Eiropas Komisijas paziņojumā COM(2006)360 par pasaules augstākā līmeņa sanākumi par ilgtspējīgas attīstības deklarāciju). EP un zivsaimniecības nozares pārstāvji galvenokārt cenšas noteikt elastīgu īstenošanas termiņu, jo sevišķi jauktās zvejas jomā, ņemot vērā *MSY* kā virzienu, nevis konkrētu mērķi, un viņi uzskata, ka sociālie un ekonomiskie aspekti arī būtu jānosaka kā „ilgtspējīgi”. Turpretī NVO vides aizsardzības jomā uztrauc tas, ka *MSY* visos gadījumos var nebūt piesardzības pasākums, apgalvojot, ka lielāka zivsaimniecības ietekme uz ekosistēmu *MSY* izpratnē ir „ilgtspējīga”.

Daudzos ziņojumos kā svarīgs ekoloģiskās ilgtspējības mērķis tiek minēta prasība samazināt vai novērst izmetumus, bet dažos ziņojumos teikts, ka izmetumi ir jauktai zvejai raksturīga iezīme.

2.3. Lēmumu pieņemšanas orientēšana uz būtiskiem ilgtermiņa principiem

Ziņojumos kopumā pausts atbalsts lēmumu pieņemšanai, kas paredz, ka politiķi (Padome un EP) pieņem universālu principu un politikas mērķus (ziņojumos tie ir dēvēti dažādi). Lēmumu pieņemšanai būtu jābūt ar ilgtermiņa perspektīvu saistībā ar uz ekosistēmām balstītu pieeju attiecībā uz politikas attīstības uzraudzības un revīzijas mehānismiem, un lēmumi būtu jāpieņem EK un/vai reģionālā līmenī. Bieži ir minēta ilgtermiņa mērķu, lejupvērstas pieejas un detalizētas pārvaldības atcelšana un ir aicināts Padomei nerisināt detalizētas sarunas. Daži aicina Padomi ņemt vērā zinātniskus ieteikumus, nosakot kopējo pieļaujamo nozveju (KPN).

Daudzi ziņojumu autori, īpaši NVO un ierobežots skaits dalībvalstu, atbalsta pilnvaru deleģēšanu/noteikšanu Eiropas Komisijai konkrētās jomās (piemēram, tehnisko pasākumu jomā). Daudzi arī uzskata, ka reģionāli izstrādāti ilgtermiņa pārvaldības plāni būtu jāpieņem Eiropas Komisijai. Lai Eiropas Komisijai nebūtu „brīvas licences”, liela daļa ziņojumu autoru ierosina ieviest procedūru, kas ietver Regulatīvo

komiteju vai reģionālās konsultatīvās padomes (RKP) vai nozares pārstāvjus. Daļa ziņojumu autoru (īpaši dažas reģionālās pašvaldības) iebilst pret šādu pilnvaru deleģēšanu, un viena dalībvalsts apgalvo, ka daudziem „tehniskiem” lēmumiem var būt skaidra politiska vai sociāla ietekme.

Ir pausts vispārējs atbalsts pārejai uz tādu kā lielāku reģionalizāciju. Lietoti dažādi termini, piemēram, daži min reģionalizāciju jūras baseinu līmenī, bet citi – dalībvalstu reģionos. Daži uzstāj, ka būtu jāievieš subsidiaritātes princips, ja dalībvalstis veido pārvaldes reģionālās komitejas un augsta līmeņa pašregulāciju. Citi ierosina dalībvalstu vienkāršu sadarbību politikas īstenošanas un kontroles jomā, un daži piedāvā deleģēt lēmumu pieņemšanas pilnvaras, piemēram, saistībā ar pieeju, resursiem vai flotes pārvaldību.

Liela daļa ziņojumu autoru norāda uz nepieciešamību izveidot atsevišķu reģionālo iestādi, kurai būtu dažāda līmeņa pilnvaras un atbildība. Lielākā daļa ziņojumu autoru, tai skaitā EP, runā galvenokārt par konsultatīvas grupas izveidi, kas apspriestu un sagatavotu priekšlikumus politikai un tiesību aktiem, ko pieņemtu ES iestādes. Apvienojot ieinteresēto pušu un citu iesaistīto pušu pārstāvjus, šī reģionālā iestāde pēc tam iesaistītos dialogā un debatēs. Baltijas jūras reģions dažreiz tiek minēts kā iespējama tādas dalībvalstu organizācijas vadītājs, kas attīsta un lemj par piemērojamo regulējumu (piemēram, par izmetumiem un valsts kvotu pārvaldību). Citi paredz reģionālās iestādes izveidi kā ilgtermiņa plānu īstenošanas struktūru ar zināmām operatīvām regulēšanas pilnvarām un iespēju pieņemt lēmumus par īstenošanu. Daži atbalsta pilnvaru nodošanu (piemēram, tehniskās informācijas un intensitātes pārvaldes režīma jomā). Dažos ziņojumos ir ierosināts apvienot funkcijas.

Kopumā lielākā daļa ziņojumu autoru uzskata, ka reģionālā iestāde būtu jāvada dalībvalstīm, atsevišķos gadījumos tiek atbalstīta arī nozares un ieinteresēto pušu dalība, taču citos ziņojumos ieinteresētās puses iesaka konsultatīvās funkcijas uzticēt RKP. Dažos ziņojumos EK ir minēta kā biedrs, bet citos – kā aktīvs novērotājs/līdzstrādnieks. Daži ziņojumu autori iesaka pārveidot RKP par reģionālo konsultatīvo padomi, kurā būtu pārstāvētas dalībvalstis un ieinteresētās puses.

Ir minēti daži konkrēti viedokļi attiecībā uz RKP – to panākumi būtu jāuzlabo, tos stiprinot un (saskaņā ar RKP nostāju) piešķirot lielāku lomu to paziņojumiem, īpaši konsultāciju vienprātības gadījumā. EP skaidri pieprasa piešķirt atbilstošu finansējumu. Daži iesaka mainīt sastāvu, lai nodrošinātu labāku līdzsvaru nozarē, ņemot vērā citu intereses un nepārstāvētās ieinteresētās puses.

2.4. Nozares stimulēšana uzņemties lielāku atbildību par KZP īstenošanu

Dažas dalībvalstis uzskata, ka ražotāju organizācijām (RO) un citām zvejnieku organizācijām būtu jāuzņemas lielāka atbildība par saglabāšanas un kontroles izpildi, ļaujot šīm organizācijām rast vislabākos tehniskos risinājumus. Taču pašpārvalde būtu jāveido tikai pēc tam, kad ir veikts riska un ieguvumu novērtējums un kad ir ņemtas vērā valstu specifiskās iezīmes (piemēram, tiesiskais regulējums). Nozares pārstāvji piesardzīgi atbalsta pašpārvaldi, taču nevajadzētu atbildību par zivsaimniecības pārvaldības kļūdām novelt uz zvejniekiem. Viņi ir gatavi pāriet uz pašpārvaldes sistēmu, ja tā ļaus zvejniekiem lemt par labākajiem tehniskajiem

risinājumiem saskaņoto mērķu sasniegšanai, tādējādi atkāpjoties no detalizētas pārvaldības un sarežģītiem noteikumiem. Ir jāņem vērā noteikti priekšnosacījumi un kritēriji saskaņā ar ES līmenī noteiktiem standartiem un principiem. Lielākā daļa NVO vides aizsardzības jomā atbalsta ideju par pašpārvaldi; jebkādas lielākas atbildības nodošanas gadījumā jānodrošina stingra kontrole un likuma izpilde. Tās dod priekšroku līdzdalības pārvaldībai vai kopīgai pārvaldībai.

NVO, kā arī dažas dalībvalstis, nozares pārstāvji un EP vides aizsardzības jomā kopumā atbalsta uz rezultātiem balstītu pārvaldību, kur noteikti skaidri uzdevumi un izmērāmi mērķi. ES būtu jāizstrādā mehānismi, lai ar dokumentācijas starpniecību nodrošinātu nozares atbildību un atbilstību. Tajā pašā laikā būtu jārada stimuli, lai atalgotu pozitīvas iniciatīvas un lai palielinātu jaudu. Lielāka nozares atbildība ir iespējama tikai tad, ja tiks nodrošināta pietiekama zivsaimniecības nozares horizontālā un vertikālā integrācija. Visas ieinteresētās puses uzskata, ka ES būtu jāveicina zvejnieku organizācija (lielākā daļa akceptē RO galveno nozīmi), jo īpaši tajās vietās, kur šī nozare ir sadrumstalota. Daži ziņojumu autori prasa ieviest diferencētu pieeju, jo ne visi zvejnieki šajā procesā spēs virzīties vienādi ātri.

Lielākā daļa ieinteresēto pušu, kā arī EP un vairākas dalībvalstis uzskata, ka nozares atbildības palielināšana ir cieši saistīta ar lielāku iesaistīšanos lēmumu pieņemšanas procesā. Interesanti, ka zvejnieki, dalībvalstis un NVO vides aizsardzības jomā norāda uz vienu un to pašu paraugpraksi attiecībā uz lielāku atbildību un ilgtspējīgu pārvaldību. Visi norāda, cik svarīgi ir apmainīties ar paraugprakses piemēriem (un kļūdām) RKP un citās reģionālās pārvaldes iestādēs.

Dažas dalībvalstis un NVO vides aizsardzības jomā uzskata, ka (dažas) zivsaimniecības pārvaldības izmaksas būtu jāsedz līdzekļu izmantotājiem, taču nav vienprātības par vislabāko variantu (maksas par piekļuvi vai izkrāvumu/ienākumu nodoklis). Daudzi nozares pārstāvji apgalvo, ka nozarē jau pašreiz ir noteikti augsti maksājumi zivsaimniecības pārvaldības jomā.

2.5. Noteikumu ievērošanas kultūras izveide

Flotes jaudas pārpalikums, sarežģīti noteikumi, problēmas datu apkopošanas jomā un neatbilstošas un atšķirīgas sankcijas bieži tiek minētas kā galvenie iemesli, kas izraisa neatbilstību un nevienlīdzīgus konkurences apstākļus.

Lielākā daļa dalībvalstu un NVO ir pozitīvi noskaņotas attiecībā uz jaunu kontroles regulu (1224/2009), taču nozares pārstāvji arī pauž bažas par noteikumu labāku ieviešanu. Daudzos dalībvalstu un nozares pārstāvju ziņojumos pausts atbalsts vienkāršiem KZP noteikumiem un daudzgadu pieejai, lai uzlabotu atbilstību, savukārt NVO arī norāda uz nepieciešamību izvērst kontroles metodes (kuģu satelītnovērošanas sistēmas, speciālas novērošanas kameras). Daži ziņojumu autori atbalsta lielākas EK pilnvaras, bet citi – lielāku Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūras lomu, lai gan kopumā, piemēram, EP, šīs aģentūras darbu vērtē pozitīvi. Daži nozares pārstāvji iesaka palielināt pašpārvaldes lomu.

NVO un dažas dalībvalstis atbalsta priekšlikumu nodrošināt ciešāku saikni starp finansiālo palīdzību un KZP noteikumu un kontroles saistību ievērošanu, lai gan

lielākā daļa nozares pārstāvju atsevišķu operatoru līmenī pret to iebilst. NVO saskata iespēju īstenot iniciatīvas, lai nodrošinātu šo noteikumu labāku ievērošanu.

3. ES ZVEJNICĪBU PĀRVALDĪBAS TURPMĀKA UZLABOŠANA

3.1. Diferencēts zvejas režīms, lai aizsargātu piekrastes mazapjoma zvejas flotes

Lielākā daļa ziņojumu autoru piekrīt, ka piekrastes mazapjoma zvejas flotes ir svarīgas Eiropas zivsaimniecības nozarei. Dažas dalībvalstis atbalsta priekšlikumu ieviest diferencētu režīmu, savukārt citas dalībvalstis neatbalsta īpašu pieeju. Liela daļa ziņojumu autoru norāda uz nepieciešamību dalībvalstīm ļaut izvēlēties, vai tās vēlas vai nevēlas īstenot īpašus pasākumus – bieži to saistot ar 12 jūras jūdžu režīmu. EP atbalsta diferencētu režīmu un aicina ieviest speciālas programmas saistībā ar piekrastes mazapjoma zvejas flotēm.

Lielākā daļa ieinteresēto pušu (nozares pārstāvji un NVO, kā arī reģionālās un vietējās iestādes) ir pozitīvi noskaņota par piekrastes mazapjoma zveju arī tādēļ, ka tā ir saistīta ar vietējām kopienām, pasīvo un izlases zvejas rīku izmantošanu un mazāku degvielas patēriņu. Daži ziņojumu autori norāda uz iespējamām problēmām, kas var rasties gadījumā, ja dažādas flotes zvejotu viena vieda zivis vienā zvejas vietā. Taču daudzi ziņojumu autori uzsver, ka piekrastes mazapjoma zveja (dažreiz pat būtiski) ietekmē resursus, tādēļ to nedrīkst atbrīvot no saglabāšanas un kontroles pasākumu ievērošanas.

Liela daļa ziņojumu autoru (to skaitā EP) norāda uz vairākiem gadījumiem Eiropas Savienībā, kur vajadzīga elastīga pieeja – nepieciešamība piemērot šo definīciju reģionu un/vai zivsaimniecību specifiskajām iezīmēm. Lielākā daļa ziņojumu autoru, kas atbalsta šo pieeju, atbalsta arī dažādu atlases kritēriju piemērošanu, to skaitā piemērot šādus atlases kritērijus: kuģa garumu, nozares darbības rādiusu, brauciena ilgumu, nozvejas apjomu un zvejas rīka veidu. Dažas NVO un zivsaimniecības nozares pārstāvji vēlas apsvērt iespēju noteikt sociālos kritērijus un saikni ar vietējo/reģionālo kopienām. Daži ierosina izveidot uz zivsaimniecību balstītu nošķiršanas metodi, bet citi iesaka noteikt speciālu režīmu atpūtas zvejai.

Lēmumu pieņemšanas procedūra bieži ir saistīta ar reģionālo pieeju, kas nosaka kopējos kritērijus ES līmenī ar vietējā līmeņa (šo variantu atbalsta dalībvalstis) vai reģionālā/vietējā līmeņa pārvaldību. Daži nozares pārstāvji atbalsta zivsaimniecības vai zvejniķu līmeņa pārvaldības izveidi (kopīgu pārvaldību vai pašpārvaldi).

Ir spēkā vispārēja vienošanās, kas paredz, ka tiesībpamatota pārvaldība un NIT nedrīkst apdraudēt turpmāko piekrastes mazapjoma zvejas flotu pastāvēšanu. Tādēļ NIT vai aizsardzības pasākumi nav nepieciešami (lai nepieļautu zvejas tiesību pārmērīgu koncentrēšanos vai izpirkšanu). Nesen ierosināts ieviest arī īpašas finansiālās palīdzības sniegšanu tādiem pasākumiem kā drošības uzlabošana (līdzekļi modernizācijai), apmācībai zivsaimniecību pārvaldības jomā un zivsaimniecību sertifikācijai, un daži arī piekrīt, ka ir jānodrošina valsts atbalsts jaunu kuģu būvniecībai šajās flotēs. Citi uzskata, ka vienam no šī režīma elementiem būtu jāparedz rezervēt kvotas vai noteikt īpašu pieeju attiecīgajai teritorijai.

3.2. Zvejniecības iespēju optimāla izmantošana

Lielākā daļa ziņojumu autoru uzskata, ka būtu pakāpeniski jāpanāk, lai 2015. gadā izmantojuma līmenis atbilstu *MSY*. Iespējamās dažas atšķirības, izvērtējot, vai *FMSY* būs jāņem par galīgo vērtību vai par starpposma vērtību, paverot ceļu ekonomisko apsvērumu izvērtēšanai (daži ierosina tos aizstāt ar *FMEY*) vai izvirzot jaunus mērķus atbilstoši jauktas zvejas specifiskajām iezīmēm vai uz ekosistēmu balstītu pieeju, kas savietojama ar *MSFD* mērķiem. Šādiem jauniem mērķiem būtu arī jānosaka precīzi mērķu sasniegšanas grafiki un termiņi. Taču daži uzskata, ka *MSY* stratēģija nebūs piemērota attiecībā uz krājumiem un zivsaimniecību gadījumos, kad informācija nav pieejama vai ir neprecīza.

Runājot par pārvaldības līdzekļiem zvejas izraisītās mirstības rādītāju (zvejas darbību rezultātā nogalināto zivju skaita rādītājs) uzlabošanai, lielākā daļa ziņojumu autoru uzskata, ka nozvejas un piepūles ierobežojumi ir atbilstoši, jo tie galvenokārt ir atkarīgi no tā, kādiem zivsaimniecības veidiem tie tiks piemēroti. Daži norāda, cik noderīgi ir pārvaldīt atsevišķas pelaģiskās zvejas, nosakot nozvejas ierobežojumus un piemērojot piepūles ierobežojumus dažāda veida un dažādu nozaru zvejniecībai. Turklāt ļoti mazs skaits ziņojumu autoru lūdz zvejniecības piepūles režīmu pakļaut KPN pārvaldības sistēmām. Vēl mazāks skaits autoru ierosina to, lai netiktu piemēroti ne zvejniecības piepūles, ne nozvejas ierobežojumi. Daudzi norāda uz abu minēto metožu nepilnībām: nozvejas ierobežojumu pārvaldība, kas pašreiz ir balstīta uz izkrāvējiem un piepūles ierobežojumiem, samērā slikti pielāgojas pasīviem zvejas rīkiem. Daži arī aicina noteikt papildu zvejas jaudu (vai zvejas tiesības) un zvejas piepūli. Daži iesaka atcelt zivju daudzumu, kas noteikts „uz papīra”, vai zvejas piepūli, kas noteikta „uz papīra” (zvejas iespējas, kas strukturāli netiek izmantotas). Daži arī atbalsta iespēju pārvaldīt zvejas piepūles vai nozvejas ierobežojumu laika un telpas aspektus, veidojot ģeogrāfiskus iezogojumus, nosakot aizsargājamās jūras teritorijas un ieviešot integrētu piekrastes zonas pārvaldību.

Lielākā daļa ziņojumu autoru atbalsta tādu daudzgadu plānu ieviešanu, kas atbalsta zvejniecību, un daži pat aicina ieviest uz ekosistēmām balstītus daudzgadu plānus. Dažos ziņojumos ir norādīts, ka šajos daudzgadu plānos būtu jāiekļauj ieguves apjoma kontroles noteikumi, un tiem būtu jāatspoguļo precīzi rezultāti attiecībā uz galveno krājumu, krājumu grupu vai zivsaimniecību, kas publicēti zinātnisko konsultāciju procedūras ietvaros. Dažos ziņojumos arī norādīts, ka, izvērtējot zvejas iespējas, galu galā mazinātos politiskais spiediens. Dažos ziņojumos arī teikts, ka daudzgadu plānos būtu jāiekļauj citi jautājumi, piemēram, jautājumi par izmetumiem, nozvejas struktūru un saturu, kā arī ekonomiskie un sociālie aspekti. Daži uzskata, ka jaudas pārvaldības politikai būtu jābūt saistītai ar šādu daudzgadu plānu izstrādi. Attiecībā uz to pieņemšanu un īstenošanu tiek ieteikts izstrādāt elastīgāku procedūru un noteikt RKP lielākas pilnvaras.

Runājot par tehniskiem pasākumiem un NIT, ziņojumu tendences nav tik skaidras. Dažos nav norādīti konkrēti iespējamie risinājumi, dažos ir ierosināts uzlabot uzticību saglabāšanas tehnisko pasākumu, nevis NIT attīstības jomā. Taču dažos ziņojumos arī ir norādīta nepieciešamība risināt problēmas, kas saistītas ar izmetumiem (izmetumu aizliegums joprojām ir strīdīgs) un piezveju.

Dažos ziņojumos ir minēti citi priekšlikumi, kas vairāk vai mazāk ir saistīti ar saglabāšanu, piemēram, nepieciešamība ierobežot piekļuvi 12 jūras jūdžu zonai mazapjoma zvejas flotēs vai, iespējams, atjaunot relatīvu stabilitāti.

3.3. Relatīva stabilitāte (RS) un piekļuve piekrastes zvejniecībai

Lielā daļā ziņojumu (arī tajos, ko iesniedza dalībvalstis) ir pausts atbalsts RS principa saglabāšanai, jo tas tiek uzskatīts par KZP pamatu, kas nodrošina drošību un stabilitāti. Daži ir gatavi apsvērt principu, kas atbalsta vairākus uz tirgu balstītus modeļus zvejas tiesību jomā vai pāreju uz piepūli jauktā zvejā, un/vai radikālas pārmaiņas attiecībā uz piekļuvi/piešķiršanu, kas balstītas uz vides vai taisnīguma kritērijiem (galvenokārt vairākas NVO vides aizsardzības jomā). EP aicina izpētīt nepieciešamību mainīt šo principu, un uzstāj uz to, lai tiktu saglabāts labums, ko RS nodrošina piekrastes kopienām.

Ziņojumos ir pausts plašs atbalsts tam, lai tiktu pārskatīti piešķiršanas mehānismi un lai tie tiktu atjaunināti atbilstoši pašreizējai situācijai, jo īpaši, ņemot vērā ikgadējo kvotu apmaiņu. Daži ierosina pielāgot šos mehānismus patiesajai zvejas jaudai.

Ļoti daudzi atbalsta kvotu nodošanu un apmaiņu, un daži ierosina tālāk atbalstīt kvotu nodošanu (apmaiņu nozares ietvaros un iespēju mainīt kvotas ar trešām valstīm).

Lielais vairākums atbalsta arī turpmāku 12 jūras jūdžu režīma īstenošanu, un EP aicina šo režīmu ieviest pastāvīgi. Daudzi to saista ar mazapjoma flotu aizsardzību. Daži atbalsta režīmu, kas paredz piekļuvi nodrošināt tikai tiem kuģiem, kas atbilst noteiktām prasībām ilgtspējības jomā, piekļuvi nodrošināt tikai noteiktiem zvejniecības veidiem vai integrēt zivsaimniecību un aizsargājamās jūras teritorijas. Ierobežots skaits ziņojumu autoru iesaka dalībvalstu ierosinātos noteikumus par 12 jūras jūdžu zonas piemērošanu visiem kuģiem, kas aktīvi darbojas attiecīgajos ūdeņos. Atsevišķos ziņojumos ir ieteikts atgriezties pie teritoriālo ūdeņu sistēmas vai atcelt dalībvalstu savstarpējos piekļuves ierobežojumus.

3.4. Tirdzniecība un tirgus — no kuģa līdz patērētājam

Parasti Kopējā tirgus organizācija (KTO, Regula 104/2000) tiek uzskatīta par fundamentālu KZP pīlāru. Galvenā uzmanība būtu jāpievērš visam tirgum kopumā, ņemot vērā akvakultūras konkrētās vajadzības.

Dalībvalstis, EP un nozares pārstāvji uzsver to, cik svarīga loma ir RO; šīs organizācijas ir jāstiprina, un tām ir jānosaka lielāka atbildība ražošanas un resursu pārvaldības jomā, kā arī jānodrošina labāka tirgus plānošana un pasākumi, inovācijas un piegādes koncentrācija, nosakot arī svarīgāku lomu (starpautiskām) starpnozaru organizācijām. Vairākas dalībvalstis iesaka piešķirt RO lielāku finansējumu, lai veicinātu lielāku atbildību un plānotu mārketingu.

Daudzi uzskata, ka ir jāpārskata un jāvienkāršo cenu un intervences mehānismi, un lielākā daļa ziņojumu autoru apgalvo, ka izņemšanas procedūras (zivju izņemšana saskaņā ar KTO intervences mehānismiem) būtu jālikvidē, taču atbalsts uzglabāšanas pasākumiem būtu jā saglabā. Daži atbalsta tiešā atbalsta piešķiršanu ražošanas un tirdzniecības pasākumiem. Nozares pārstāvji atbalsta orientējošo cenu sistēmu, taču

šīm cenām būtu vairāk jāatbilst reālajai situācijai (reģionos), un akvakultūrai būtu jāizstrādā atsevišķa cenu sistēma.

Lielākā daļa ziņojumu autoru uzskata, ka marķēšanas un sertifikācijas stratēģijas ir daudzsoļošas, jo reglamentējošie noteikumi varētu veicināt pārskatāmību un paaugstināt patērētāju uzticību. Atbalsts patēriņa veicināšanai ir strīdīgāks jautājums.

Runājot par tirdzniecības politiku, jo īpaši importētāji un pārstrādes uzņēmumi aicina liberalizēt importu, lai nodrošinātu izejvielu piegādi. Dažas dalībvalstis vēlas saglabāt tarifu režīmu, bet mazumtirgotāji un importētāji drīzāk atbalsta tarifu atcelšanu. EP un daudzi citi ziņojumu autori runā par tarifu atcelšanu, lūdzot ES un importētiem produktiem nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, to skaitā attiecībā uz aizsardzību, antidempingu un stingru importa kontroli.

3.5. Kopējās zivsaimniecības politikas integrēšana plašākā jūrniecības politikā

Integrēto jūrniecības politiku (IJP, COM(2007)575) parasti uzskata par svarīgu, jo tai būtu jāietver KZP kā tās neatņemama sastāvdaļa, un tādēļ, ka ir nepieciešama visaptveroša pieeja. Pašreizējā situācija bieži tiek kritizēta pretrunīgās politikas dēļ, kur nav nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi. EP aicina IJP piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus.

Vairākas ieinteresētās puses (jo īpaši nozares pārstāvji) IJP attīstību uzskata par iespēju panākt lielāku teikšanu par citu saimnieciskās darbības veicēju darbībām vai vairāk ietekmēt politiskus lēmumus, kas attiecas uz zivsaimniecību. Savukārt citi ziņojumu autori un NVO vides aizsardzības jomā paredz lielāku teikšanu zivsaimniecības jautājumos. Plaši tiek atbalstīta IJP īstenošana reģionālā līmenī, tai skaitā zivsaimniecībā jūras baseinu mērogā ar reģionāla foruma starpniecību, kurā tiktu pārrunāti visi aspekti. Kā labs piemērs tika minēta Baltijas jūras reģiona stratēģija.

Vairums atbalsta KZP apvienošanu ar *MSFD* un citiem tiesību aktiem vides aizsardzības jomā, kā arī ar uz ekosistēmām balstītu pieeju. Ir atšķirīgi viedokļi par to, kā īstenot šo integrāciju. Lielākā daļa nozares pārstāvju apgalvo, ka zvejas darbības (vēsturiski pamatoti) būtu jāuzskata par prioritāru darbību. NVO vides aizsardzības jomā vēlas, lai zivsaimniecība tiktu integrēta vides standartos.

Attiecībā uz jūras teritoriālo plānošanu nozares pārstāvji pieprasa nodrošināt prioritāru piekļuvi, un uzskata, ka būtu jānodrošina labākas konsultācijas šajā jomā, savukārt daudzas dalībvalstis un NVO uzskata, ka IJP būtu jāīsteno mehānismi, kas paredz nodrošināt konsultācijas visos sektoros.

Nozares pārstāvji apgalvo, ka tie var atbalstīt pielāgošanos klimata pārmaiņu sekām un palīdzēt nodrošināt to, lai zveja nemazinātu jūras ekosistēmu izturētspēju. Daudzas NVO uzskata, ka zvejas radītās slodzes samazināšana, aizsargājamo jūras teritoriju noteikšana un degvielas patēriņa samazināšana ir vislabākie līdzekļi, lai palielinātu ekosistēmas izturētspēju pret klimata pārmaiņām. Dalībvalstis norāda, ka ir nepieciešams plašāks pētījums par klimata pārmaiņām un ka ir jāpiemēro uz ekosistēmām balstīta pieeja.

Daudzi uzskata, ka ir svarīgi veikt ietekmes novērtējumu un labāk izprast ekosistēmu darbību. Nozares pārstāvji uzsver, ka šīs nozares pārstāvji ļoti labi pārzina jūras vidi, un tādēļ tā var ļoti palīdzēt šajā jomā (piemēram, neaizsargāto zonu noteikšanā).

3.6. Zināšanu bāze politikas veidošanai

Visi uzskata, ka KZP pamatā jābūt vislabākajām pieejamajām zinātnes atziņām. Daži (jo īpaši NVO vides aizsardzības jomā un mazumtirgotāji) apgalvo, ka vienmēr būtu jāņem vērā zinātniskie ieteikumi. EP uzsver to, ka zināšanu trūkums nedrīkstētu kavēt drošības pasākumu pieņemšanu.

Lielākā daļa ziņojumu autoru norāda uz iekļaujošām un līdzdarbību veicinošām pieejām attiecībā uz pētījumiem un zinātniskām konsultācijām, iesaistoties un nodrošinot labu komunikāciju ar visu ieinteresēto pušu zinātniekiem (daži uzskata, ka ir jāiesaista tikai nozares pārstāvji). Daži aicina ekosistēmu jomā veikt daudzdisciplīnu pētniecību un konsultācijas, integrējot to *MSFD*. Dažos ziņojumos ir minēta vajadzība pielāgot zinātnisko padomu procedūru reģionālās pārvaldības sistēmai.

Lielākajā daļā ziņojumu, ko iesniedza visas grupas, ir minēta datu pieejamība un kvalitāte (piemēram, sociālekonomiskie dati, dati par izmetumu apjomu utt.). Vairākas grupas uzskata, ka datu vai zināšanu trūkuma pamatā ir pārāk ierobežojošie noteikumi (zivsaimniecības nozares noteikumi), uz ekosistēmām balstītas pieejas īstenošana (dažas dalībvalstis, EP un NVO) vai patērētāju uzticība (tirdzniecības aģenti un mazumtirgotāji).

Daži iesaka palielināt ieguldījumus zinātnes, datu vākšanas un konsultāciju jomā, un daži ziņojumu autori (EP un dalībvalstis) iesaka labāk izmantot informācijas tehnoloģijas un automatisko reģistrēšanu. Daži uzskata, ka zvejniekiem būtu jāsaņem stimuli par pilnvērtīgas informācijas sniegšanu. Dažos ziņojumos ir ierosināts izveidot jaunu ES struktūru (piemēram, aģentūru vai ekspertu grupu), lai nodrošinātu neatkarīgu, pārredzamu un labāk saskaņotu resursu izmantošanu.

3.7. Strukturālā politika un publiskais finanšu atbalsts

Daudzos ziņojumos ir minēts, ka zivsaimniecības nozarē arī turpmāk ir jānodrošina publiskais finanšu atbalsts. EP lūdz palielināt finanšu resursus zivsaimniecības politikas jomā. Vairākas dalībvalstis iesaka veikt izmaiņas esošajā kārtībā. Dažas dalībvalstis un lielākā daļa NVO apgalvo, ka būtu jāatceļ vai pakāpeniski jāpārtrauc subsīdiju piešķiršana – tās ļauj saglabāt dzīvotnespējīgas struktūras un uztur nozares atkarību no publiskā atbalsta.

Visi ziņojumu autori piekrīt, ka turpmāk jebkāda veida finanšu atbalsts būtu jāsniedz pārejas gadījumā reformu procedūras ietvaros un būtu jāatvieglo korekcijas šajā nozarē, lai nodrošinātu ilgtermiņa ekonomisko un sociālo ilgtspējību vai mazinātu vārienīgu politisko norišu (piemēram, kas attiecas uz pāreju uz *MSY*, EP ierosina piešķirt finanšu kompensācijas tiem zvejniekiem, kurus ietekmē daudzgadu plāni) ietekmi. ES atbalsts būtu labāk jādefinē, un tam būtu jābūt mērķtiecīgākam, galveno uzmanību pievēršot pētniecībai un inovācijai, uzlabojot aizsardzību jūrā un atbalstot zvejnieku organizācijas un nodrošinot attīstību vietējā mērogā (4. prioritārā virziena pasākumi, zivsaimniecības apgabalu ilgtspējīgas attīstības pasākumi). Daudzi (dažas

dalībvalstis un nozares pārstāvji) lielā mērā atbalsta nozares atbalsta mehānismu izstrādi krīzes vai avāriju gadījumā, taču tie nekad nav pretrunā ar ilgtermiņa mērķiem. Arī akvakultūra bieži tiek minēta kā nozare, kurā vajadzētu ieguldīt publiskā atbalsta līdzekļus.

Vairumā gadījumi par vienu no sarežģītākajiem uzdevumiem tiek uzskatīta flotes restrukturizācija. Pastāv tendence saglabāt kuģu ekspluatācijas pārtraukšanas shēmu, taču to stingrāk piemērot, attiecībā uz dažiem īstenojot vienreizējus ar kuģu nodošanu pārstrādei saistītus pasākumus. Citi atbalsta atšķirīgu pieeju un ierosina plašāk izmantot pieeju tirgiem, piemēram, NIT. Daudzi ziņojumu autori atbalsta publiskā atbalsta piešķiršanu flotes modernizācijai (selektivitāte, novatoriskas tehnoloģijas utt.), un ierobežots skaits autoru atbalsta publiskā atbalsta piešķiršanu flotes atjaunošanai (to skaitā EP un dažas dalībvalstis). Daži reģioni un ieinteresētās puses uzsver restrukturizācijas sociālos aspektus. Taču nav pausts skaidrs atbalsts pagaidu pārtraukšanas pasākumiem tādā gadījumā, ja ir pieejami alternatīvi līdzekļi (piemēram, ārkārtas mehānisms).

Daudzi ziņojumu autori atbalsta to, lai tiktu ieviesti vairāki nosacījumi attiecībā uz ES finansējumu un KZP mērķu sasniegšanu. Daži (to skaitā dažas nozares organizācijas) uzskata, ka atbilstībai noteikumiem/mērķiem būtu jābalstās uz fondu pieejamību. Daudzi atbalsta sektorālāku pieeju, kam pamatā nebūtu konverģences kritēriji, taču dažas dalībvalstis un EP pret to iebilst. Ierobežots skaits ziņojumu autoru atbalsta pakāpenisku valsts atbalsta pārtraukšanu (ieskaitot atbrīvojumus no nodokļiem un valsts atbalsta režīmus, piemēram, *de minimis*). Lielākā daļa nozares pārstāvju un dalībvalstu uzskata, ka kopīgi pakalpojumi (piemēram, kontrole un datu vākšana) būtu jāfinansē no turpmākā ES finansējuma.

3.8. Ārējie aspekti

Lielākā daļa ziņojumu autoru apliecina to, cik svarīgi ir ārējie aspekti, un uzsver, ka KZP mērķi būtu vienādi jāpiemēro gan iekšējā, gan ārējā līmenī, lai nodrošinātu politikas saskaņotību. EP un daži citi uzskata, ka galvenajam mērķim ir jābūt aizsargāt Kopienas intereses. Lielākā daļa ieinteresēto pušu uzskata, ka ES ir ciešāk jāsadarbojas ar reģionālajām zivsaimniecības pārvaldības organizācijām (RZPO), kas lielā mērā ietekmē zivsaimniecības pārvaldību pasaulē. Tas nozīmē arī nodrošināt labāku zinātnisko informāciju un konsultācijas, visu ieinteresēto pušu lielāku iesaistīšanos un pārredzamāku lēmumu pieņemšanas procedūru. Lielākā daļa ieinteresēto pušu uzskata, ka arī turpmāk būtu jāīsteno politika, kas paredz saskaņā ar RZPO nodrošināt brīvu piekļuvi starptautiskiem ūdeņiem. Taču daži apgalvo, ka atbalsta saņēmējiem (nozares pārstāvjiem vai valstīm) būtu jāsedz daļa pārvaldības, pētniecības un pārraudzības izmaksu vai jāmaksā par tiesībām zvejot tālējās ūdeņos, un EP uzstāj, ka piekļuve būtu jāļauj tikai tādās vietās, kur ir resursu pārpalikums.

Lielākā daļa ziņojumu autoru atsaucas uz partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē (ZPN). Vairums nozares pārstāvju iesaka saglabāt pašreizējo ZPN struktūru, lai garantētu tiesību aizsardzību un atbildīgu zvejniecību, nodrošinot atbilstības platformu, pārredzamību un atbalstu trešām valstīm. Divas dalībvalstis uzskata, ka pareizāk būtu pastiprināt ZPN reģionālajā mērogā, lai nodrošinātu efektīvāku pētniecību, kontroli, pārraudzību un reģionālo sadarbību kopumā. Dažas

ieinteresētās puses, jo īpaši NVO, iesaka ZPN aizstāt ar zivsaimniecības pārvaldības shēmu vai ilgtspējīgiem finansēšanas nolīgumiem.

Daudzi zina, cik svarīgi ir saskaņot KZP principus un attiecībā uz ZPN ciešāk sadarboties ar citām politikām, lai nodrošinātu saskaņotību un sinerģiju ar partnerattiecību nolīgumiem zivsaimniecības nozarē (ZPN), tirdzniecības nolīgumiem, atbalstu attīstībai un atbalstu attīstībai vietējā mērogā. Nozares pārstāvji kopuzņēmumus uzskata par mehānismu investīcijām trešās valstīs. Arodbiedrības un dažas NVO vides aizsardzības jomā atbalsta vietējo kopienu viedokļa ņemšanu vērā un vietējo darba ņēmēju tiesību ievērošanu. Dažas ieinteresētās puses arī uzsver Ziemeļvalstu nolīgumu nozīmi.

Liela daļa nozares pārstāvju iesaka nemainīt pašreizējo KZP finansēšanas veidu, bet daudzi citi ziņojumu autori uzskata, ka KZP būtu jāfinansē no privātiem līdzekļiem vai kā publiskā un privātā sektora partnerība. NVO apgalvo, ka nozares pārstāvjiem būtu jāmaksā par piekļuvi trešo valstu ūdeņiem un jāievēro ilgtspējības kritēriji.

Dažas NVO atbalsta ES ieguldījumus, kas paredzēti zinātības tālāk nodošanai un attīstības veicināšanai, bet iebilst pret zvejas jaudas nodošanu. Dažas ieinteresētās puses atbalsta akvakultūras iekļaušanu KZP, taču daudzas NVO pret to iebilst.

3.9. Akvakultūra

Lielākā daļa ziņojumu autoru atzīst, ka akvakultūra ir svarīga, un aicina saglabāt finanšu instrumentu tās attīstībai un tam, lai integrētu akvakultūras vajadzības tirgus politikā. Vairumā ziņojumu ir minēta sociāli ekonomiskā nozīme, tirgus aspekti, saistība ar savvaļas zivju zveju, problēmas saistībā ar importētiem produktiem un piekļuve jūras telpai. Daži nozares pārstāvji uzsver, ka akvakultūra būtu jāatstāj dalībvalstu pārziņā un ka to nevajadzētu iekļaut KZP. Dažas dalībvalstis to atbalsta, taču tās uzskata, ka ir nepieciešams ES finanšu atbalsts.

Dažas dalībvalstis un NVO apgalvo, ka ir jānodrošina vides ilgtspēja un attīstība, īstenojot uz ekosistēmām balstītu pieeju kā alternatīvu pārtikas nodrošināšanas avotu. Citas dalībvalstis akvakultūru uzskata par fundamentālu un stratēģisku KZP pīlāru, atbalstot saskaņotu ES politikas attīstību. Dažas NVO atbalsta ilgtspējīgu akvakultūru, taču lielākā daļa NVO vides aizsardzības jomā un patērētāju interešu pārstāvju pauž bažas par akvakultūras prakses negatīvu ietekmi uz vidi.

EP, dažas dalībvalstis un citi uzskata akvakultūru par neatņemamu KZP sastāvdaļu, bet dažas NVO vides aizsardzības jomā apgalvo, ka akvakultūras integrācija KZP galvenokārt ir veids, kā vides kontekstā veicināt ilgtspējīgu (sociāli atbildīgu) zivkopību. Šīs organizācijas un dažas dzīvnieku labturības asociācijas uzskata, ka, integrējot akvakultūru KZP, būtu iespējams mazināt ietekmi uz vidi (piemēram, nosakot ierobežojumus gaļēdāju zivju sugu izmantošanai, ierobežojot barības avotus utt.). Taču cita liela daļa NVO vides aizsardzības jomā uzskata, ka akvakultūra nebūtu jāiekļauj jaunajā KZP, apgalvojot, ka šī apakšnozare būtu jāvada saskaņā ar atsevišķu Eiropas instrumentu vai ka tās vadība būtu jāuztic pašām dalībvalstīm.

4. CITI JAUTĀJUMI

Vairāki ziņojumu autori, jo īpaši EP, aicina pievērst uzmanību *sociālajiem aspektiem*, tai skaitā profesijas pievilcības uzlabošanai, sieviešu un neaizsargāto grupu nozīmes atzīšanai zivsaimniecības nozarē. Tiek arī atzīts, ka ir ierobežotas rīcības iespējas, taču ir arī, piemēram, minēts priekšlikums piešķirt atbalstu sociālajam dialogam, apmācībai un kvalifikāciju savstarpējai atzīšanai, uzmanības pievēršanai darba apstākļiem un kuģu drošībai, kā arī apkalpes darba samaksai. Ir minēti konkrēti priekšlikumi, kā arī nodarbinātības aizsardzības mehānismi un ilgtermiņa stratēģijas izstrāde.

Iestādes, kas pārstāv *attālākos reģionus* (AR), un EP uzsver, cik svarīga loma ir zivsaimniecības nozarei, un arī norāda uz konkrētām problēmām, kurām jārod īpaši risinājumi (to skaitā atsevišķa flotes pārvaldība). Dažos ziņojumos ir ierosināts ieviest reģionālo pieeju, bet citi norāda uz problēmām, kas saistītas ar piekļuves ierobežošanu attālāko reģionu ūdeņos. Kāda ziņojuma autors ierosina veikt īpašu politikas ietekmes novērtējumu attiecībā uz AR.

Ir priekšlikums *atpūtas zveju* pilnībā iekļaut KZP, jo tas būtu liels ieguvums no ilgtspējīgas ekonomikas un darbavietu izveides viedokļa. Citi uzskata, ka atpūtas zveja un tās ietekme uz krājumiem ir jāskata KZP kontekstā, vācot datus un vajadzības gadījumā īstenojot īpašus tehniskos pasākumus.

Visbeidzot EP min arī *ostas*, kas ir svarīgs zivsaimniecības veicināšanas aspekts.

5. IEDZĪVOTĀJU ZIŅOJUMI

Daži atsevišķie ziņojumi ir ļoti detalizēti, un tajos ir apskatīti gandrīz visi jautājumi attiecībā uz KZP, taču lielākajā daļā ziņojumu nav piedāvāti risinājumi. Daudzi iedzīvotāji vēlas panākt to, lai tiktu pārtraukta pārzveja (daži ierosina moratoriju), lai tiktu slēgtas subsīdijas un tiktu noteikts kaitīgo zvejas rīku izmantošanas aizliegums. Vairāki ziņojumu autori atbalsta izmetumu aizliegumu, un daži aicina KPN izstrādēt stingri ņemt vērā zinātnisko informāciju. Citi norāda, ka ir jāsamazina flote, jānodrošina stingrāka kontrole, jāaizsargā rīfi un nerūpnieciskās zvejas nozares. Tajā pašā laikā daži ziņojumu autori aicina likvidēt KZP, atgriezties pie 200 jūdžu zonas sistēmas un nodot to dalībvalstu pārziņā, un/vai zivsaimniecības politiku nodot valstu kompetencē. Tika saņemtas divu veidu e-pasta vēstules, kas nosūtītas daudzu cilvēku vārdā. Dažās no tām ir aicināts līdz 40 % Kopiesas ūdeņu noteikt par pastāvīgiem jūras rezervātiem, kā arī aizliegt kaitīgo zveju ar trali, izmetumus un piezveju. Otrajā e-pasta vēstulē, kas nosūtīta daudzu cilvēku vārdā, tiek apgalvots, ka pārāk daudz zvejnieku nozvejo pārāk daudz zivju un tiek ierosināts politikā veikt šādas izmaiņas: samazināt floti par vismaz 50 %, ņemt vērā zinātnisko informāciju, izveidot aizsargājamo jūras teritoriju tīklu, aizliegt kaitīgas zvejas metodes un izmetumus un noteikt obligātu prasību patērētājam sniegt plašu informāciju par produktu un produkciju. Visbeidzot ir jāizceļ viens ziņojums tā noformējuma (komiksa formā) un piedāvāto risinājumu (visu izsaka jau ziņojuma virsraksts „*Contribution tendre, naïve et insolente à la Poétique Commune de la Pêche*”) dēļ.

6. NĀKAMIE SOĻI

KDDD tiks publicēts EK tīmekļa vietnē, un 2010. gada 19.–20. aprīlī tas tiks iesniegts Zivsaimniecības ministru padomē kā pamats viedokļu apmaiņai. EK 2010. gadā izstrādās un sagatavos politikas risinājumus attiecībā uz ietekmes novērtējumu, kas tiks iekļauti reformas priekšlikumos. Šajā kārtā ir paredzēts organizēt intensīvas apspriešanas ar ieinteresētajām pusēm un dalībvalstīm, un pēc tam tiks sagatavots reformas priekšlikumu projekts. Ir paredzēts, ka Komisija reformas priekšlikumus pieņems 2011. gada sākumā.

1. pielikums. Līdz 2010. gada 12. janvārim saņemto ziņojumu saraksts

Iedzīvotāji

114 atsevišķi ziņojumi + 1329 identiska satura ziņojumi.

Dalībvalstu pārvaldes iestādes / valdības / valdības aģentūras

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvijas Republikas Zemkopības ministrijas Zivsaimniecības departaments
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Reģioni un pašvaldības

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Citas iestādes

- Reģionu komiteja
- Eiropas Parlaments (nav saņemts, bet tiek izstrādāts)
- Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (nav saņemts, bet tiek izstrādāts)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Padomdevēju struktūras

- Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēja komiteja (*ACFA*)
- Baltijas jūras reģionālā konsultatīvā padome (RKP)
- Ziemeļjūras reģionālā konsultatīvā padome (*NSRAC*)
- Pelāģisko zivju krājumu reģionālā konsultatīvā padome (*PelRAC*)
- Ziemeļrietumu ūdeņu reģionālā konsultatīvā padome (*NWWRAC*)
- Dienvidrietumu ūdeņu reģionālā konsultatīvā padome (*SWWRAC*)
- Ziemeļjūras reģionālā konsultatīvā padome (*NSRAC*)
- Tālējūras flotes RKP (*LDRAC*)

Ieinteresētās puses – nozares pārstāvji, makšķernieki, tūrisma nozares pārstāvji utt.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Helēņu zvejnieku konfederācija
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Somijas nevalstiskās attīstības organizācija (NVAO)
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- *PTEPA*
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Dānijas zivsaimniecības nozares organizācijas
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO

- South West Handline Fishermen Association
- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- *EEA EFTTA FIPS*
- HU - Hartobagy
- *WOFFMG*
- Somijas atpūtas zvejas federācija
- Igaunijas zivsaimniecības organizācija
- Velsas zvejnieku asociāciju federācija (*WFFA*)
- *NUTFA*
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Grieķijas traleru īpašnieku apvienība
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

NVO

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 Francijas NVO
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Izpētes organizācijas un institūti

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Ziņojumi, ko iesniedza trešās valstis

- Norvēģijas valdība
- Ziemeļu Ministru padome
- Ziemeļvalstu padome
- Ziemeļnorvēģijas reģions
- Rietumnorvēģijas reģions
- ĀKK valstu grupa
- Jaunzēlandes valdība
- Norvēģijas Pārtikai paredzēto jūras dzīvnieku federācija
- Norvēģijas izpētes un attīstības projekts
- S. Gudmundsson

2. pielikums. Apspriežu sanāksmes par KZP reformu

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPO Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

3. pielikums. Saīsinājumi

<i>ACFA</i>	Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēja komiteja
<i>KZP</i>	kopējā zivsaimniecības politika
<i>KTO</i>	kopīga tirgus organizācija
<i>EK</i>	Eiropas Komisija
<i>KDDD</i>	Komisijas dienestu darba dokuments
<i>EP</i>	Eiropas Parlaments
<i>EPN</i>	ekonomisko partnerattiecību nolīgums
<i>ES</i>	Eiropas Savienība
<i>FMEY</i>	zvejas izraisītā mirstība līdz maksimālajam ekonomiskajam ieguves apjomam
<i>FMSY</i>	zvejas izraisītā mirstība līdz maksimālajam ilgtspējīgas ieguves apjomam
<i>ZPN</i>	partnerattiecību nolīgumi zivsaimniecības nozarē
<i>IJP</i>	integrētā jūrniecības politika
<i>NIT</i>	nododamās individuālās tiesības
<i>AJT</i>	aizsargājamās jūras teritorijas
<i>MS</i>	dalībvalsts
<i>MSFD</i>	Jūras stratēģijas pamatdirektīva
<i>MSY</i>	maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms
<i>NVO</i>	nevalstiskā organizācija
<i>AT</i>	attālākie reģioni
<i>RO</i>	ražotāju organizācija
<i>RKP</i>	reģionālā konsultatīvā padome
<i>RZPO</i>	reģionāla zivsaimniecības pārvaldības organizācija
<i>RS</i>	relatīvā stabilitāte
<i>KPN</i>	kopējā pieļaujamā nozveja